

La sardana

“La sardana és la dansa més bella”, la que té la melodia més dolça, germana dels nostres amors i de les nostres dolors. Es la més noble, perquè ajunta rítmicament joves i vells, rics i pobres en una anella de germanor. L'esperit, tot escoltant-la, s'enlaira a les regions més pures de l'art, i el nostre cos esdevé ingràvit, gairabé alat mentre la tenora desgrana el seu cant immortal.

No hem d'escoltar Chopin, Mozart, Beethoven ni cap dels grans músics que han begut la inspiració en les deus sagrades de la terra. Escolteu tan sols “El Cavaller enamorat” de Manén; “Sant Martí del Canigó” de Casals; gairabé totes les de Pep Ventura, Garreta, Morera, Basil, Bou, Serra i les de tants compositors que formen la gran constel·lació que brilla en el cel del nostre país, i tindreu una noció exacta del que és la música pura. Aquestes notes justes que penetren la sensibilitat i d'homes ens tornen éssers superiors, tenen el do d'identificar-nos amb l'artista, perquè en elles palpita l'autèntic esperit de la terra. La tenora es plany, plora, esclata en crits delirants de joia o enyorança. Somnia melangiosa en amors impossibles, i tristement us parla de la mort d'una noia, i amb vosaltres plora per ella.

Ens coneix i la coneixem des del bressol. Per això està en el fons del fons dels nostres cors i de les nostres amors i de les nostres dolors.

I enllà d'enllà del temps, a despit dels grans avenços de la ciència que empenyen l'home a conquerir nous mons, en el nostre Empordà, la terra neta, oberta cara al mar, els joves i els vells, els rics i el pobres formaran anelles de germanor, i les notes de la sardana pujaran Cel amunt per arribar fins a aquells que han perdut el contacte amb el món.

“La sardana és la dansa més bella”, la que té la melodia més dolça, germana i amiga de tots els nostres amors i de les nostres dolors. Per aquesta raó, la sardana és immortal.

M.ª Angels VAYREDA